

или свѣсѣмъ не можѣмъ да работѣмъ, или малко, а повѣче време играѣмъ.

8. Съмъ подѣ заповѣдѣ а на родители тѣ ми и на други тѣ человекѣци, сирѣчь, имамъ нуждѣ отъ дарове тѣ, помощѣ а, поучаванѣ то, и свѣтванѣ то имъ, и безъ тѣхъ неможѣ да живѣѣмъ.

9. Сички тѣ человекѣци сѣ пояки отъ мене, имѣтъ власть върху ми, и можѣтъ да ми сторѣжѣтъ добро, или зло, и да мѣ насилѣжѣтъ да сторѣжъ споредѣ шенѣ то имъ.

10. Азъ немамъ власть възъ никого: защо никой нема нуждѣ отъ мене: защо то съмъ слабъ, и не съмъ възможенъ да насилѣжъ никого да направи нѣщо споредѣ мое то шенѣ.

11. Щото зарѣжѣжѣтъ родители тѣ и настоятели тѣ ми, можѣ като щѣ да го направѣмъ, понеже тѣи никого востина не ми нарѣжѣжѣтъ невъзможни нѣща.

12. Кога то лѣсно и доволно добивамъ, щото желаѣмъ и искамъ, тогава се казвамъ благополученъ. Кога то придобивамъ малко, или нито малко отъ онѣя, щото желаѣмъ и искамъ, тогава се наричамъ, злополученъ или несчастливъ.

25. ЗА ПРАВЫ Тѣ.

1. Щото ми заповѣдѣжѣтъ родители тѣ или настоятели тѣ ми, то е право то: а щото ми забранижѣтъ, то е неправо то.

2. Щото родители тѣ и учители тѣ и други умни человекѣци мѣ совѣтватѣ, о добро и полѣзно: но що мѣ поучавѣжѣтъ да отбѣгвамъ, то е зло и вредно.

3. Щото е огодно на родители тѣ ми и на други умны человекѣци, то е прилично и почтено: но щото не е имъ огодно, то е неприлично и срамотно.

4. Длѣженъ съмъ сѣкога да правѣмъ прилично то, и да отбѣгамъ отъ смѣшно то, и това се зве длѣжностъ и прилика.